

CRITICA CINEMA**Marcel·lí Borrell** / opinio@lamanyana.cat**Paròdia animada**

La història. Machu Picchu, Perú, avui. Tadeo, obrer de la construcció, es confós amb un famós arqueòleg, fa cap al Perú per trobar Paititi, la mítica ciutat perduda, l'acompanya el seu gos Jeff, i allí coneix Sara Labroft, bella i intrèpida aventurera, junts s'enfrentaran a Odisseus, una organització criminal...

La pel·lícula. A l'animació espanyola li caldria anar a cal psiquiatre per lliurar-se d'una vegada del complex d'inferioritat que el manté en la fase anal. Vamassa de cul copiant èxits i fórmules ianquis. Enrique Gato (Valladolid, 1977) guanyador d'un parell de Goyas per curtmetratges d'animació, es veu amb cor per aixecar un llarg d'estimable qualitat tècnica, però que s'acoquina a l'hora d'explicar la seva narració d'aventures. Per tant, posa mà als models dominants. Ja des del títol, que remet a l'inefable

Indiana Jones, tot passant pel disseny de la heroïna, un calc descarat de Lara Croft que tomba d'espatlles, el conjunt té sabor a plat precuinat i rescalfat. En aquest aspecte, no vol enganyar ningú. On sí que ho procura és en el model de producció: Gato i els seus col·laboradors es volen fer passar per llebre. L'acudit és fàcil. Tant com la pel·li. Dic això perquè 'Las aventuras de Tadeo Jones' apostata del seu origen hispà. Vaja, que l'espectador distret i els distribuïdors mundials ben bé podrien creure's que el producte és

nord-americà. Està 'rodat' en anglès i la posada en escena té cura de que ho sembli.

A banda, aquestes aventures del paleta que suplanta la identitat d'un arqueòleg en terres peruanes, aconseguen fer passar una bona estona als petits de la família. Altra cosa és que cinc minuts després de sortir del cinema, ni se'n recordin del que acaben de viure. Una paròdia animada amb les veus d'Oscar Barbián, José Corbacho i José Mota que, en Freddy, un nadiu

'Las aventuras de Tadeo Jones'

Director: Enrique Gato.
Guió: Javier Barreira,
Gorka Magallón. Música:
Zacarias M. de la Riva.
Espanya, 2012. 92'. JC

peruà, s'oblida de donar-li el mínim accent quechua.

La imatge. Tadeo i la seva colla grimpant a través d'una jungla de lianes que el mateix Tarzan envejaria.

La frase. 'El major tresor és poder estar amb la gent que estimes', sentència Tadeo. El problema és que aquest tresor, com el deute públic, no es devaluï (massa) en el mercat de valors.

La recomanació. Per a la família en pes que vol compartir emocions